

[Arbejdsministeren]

men. Det må man sige er en fortrinsstilling i forhold til de mennesker, der har haft en tilknytning til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning)

Svend Auken (S):

Der kan ikke være tvivl om socialdemokratiets holdning. Vores holdning er, at folk, der er ledige eller er syge eller er gået på efterløn, skal have hverken mere eller mindre i indtægtsudvikling end den øvrige befolkning. Det er vores almindelige princip. Det vil man ikke være med til. Det får vi en debat om ved en senere lejlighed. Det, jeg anholder, er, når fru Hanne Severinsen og de øvrige borgerlige ordførere inklusive arbejdsministeren står heroppe og siger, at i det mindste vil man hjælpe dem, der er allerdårligst stillet – konfronteret med den kendsgerning, at man ikke giver en krone til dem, der har de allerlaveste satser, men alene siger, at det er drilleri, det er forsøg på at dele befolkningen op, og det kan vi i øvrigt tale videre om i arbejdsmarkedsudvalget. Realiteten er, at de borgerlige partier ikke vil hjælpe dem, der er allerdårligst stillet, og det er der ingen anden forklaring på, end at det ønsker man ikke. Jeg har ikke hørt ét eneste argument.

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at det var en socialdemokratisk regering, der mod fremskridtspartiets stemmer indførte en adgang for den lille købmand og alle andre selvstændige erhvervsdrivende i dette land til at lade sig arbejdsløshedsforsikre på lige fod med lønmodtagerne, så kom ikke her og tal om dårlige forhold for små selvstændige erhvervsdrivende! Det var hr. Glistrups og hr. Dohrmanns parti, der mere end noget andet bekæmpede de selvstændiges muligheder for at blive ligebehandlet i forhold til lønmodtagerne.

Lad os til sidst tage et konkret eksempel, som ikke drejer sig om nyuddannede. Lad os tage den langtidsledige arbejdsmand, som kommer på efterløn i april 1983, altså for et år siden, og som ikke er gift med én, der er på arbejdsmarkedet. Vedkommende er afskåret fra at få ydelser i henhold til den sociale pensionslovgivning. Vedkommende skal leve for 80.000 kr. og får ikke en krone i regulering ved dette forslag. Jeg synes, det er groft. Jeg synes, det er uanstændigt, og jeg synes i hvert fald, at man burde yde os den retfær-

dighed, at man ikke så påberåbte sig, at man havde hjulpet de svageste.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare gentage, at det er jo et spørgsmål om, hvem der er de svageste, men dette forslag drejer sig om det egentlige arbejdsmarked, hvor man tager dem, der er de svagest stillede på det egentlige arbejdsmarked.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Vi mener fra regeringens side, at vores genopretningspolitik skal fastholdes. Derfor mener vi også, at vi nøje må vurdere, hvad det er for nogle grupper vi nu vil give en regulering. Da jeg hørte begyndelsen af hr. Svend Aukens indlæg, ville jeg have spurgt hr. Svend Auken, hvis han nu skulle vælge, om han ville foretrække at give noget til dimittenderne fremfor at give noget til efterlønsmodtagere eller dem, der ikke har mulighed for at få ændret deres beregningsgrundlag inden for et år. Men så sluttede hr. Svend Auken med at sige, at han syntes, det var groft – det var den vending, der blev anvendt – at en efterlønsmodtager måtte nøjes med at få 80.000 kr. Hertil vil jeg sige: når den efterlønsmodtager går over på folkepension, hvad får så han eller hun?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om redegørelse nr. R 3:

Indenrigsministerens redegørelse af 17. februar 1984 om rigshospitalets fysiske rammer.

(Anmeldt 17/2 84. Redegørelsen givet 17/2 84. Beslutning om forhandling 17/2 84).